

Kijelentette, hogy még kora hajnalban elhagyja a várost és Veronába költözik. Kérte nagyszívű öreg pártfogóját, Fra Girolamot, eszközölje majd ki az egyetemenél elbocsáttatását és küldjön utána dicsérő okmányokat, hogy a veronaiak is fölvegyék hites könyvmásolóinak. Fra Girolamo próbálta őt visszatartani, de ő nem engedett.

— Tudod atyám — szölt —, ha itt maradnék, biztos megbocsátanék neki és újrakezdeném vele az életet. Mert, ó, atyám, halálosan szeretem. Azt hiszem, boldogan halnék meg ebben a pillanatban, ha hirtelen itt állna és nyájasan szólna hozzám. Tudod, a Sátán igen nagyon kellemesnek formázta őt. De inkább úgy gondolom, hogy az Isten műve ő. Nem lehet nem szeretni, mint ahogy az illatozó, fehér virágok, oly szeretetreméltó. És gonosz, mint a halálos liliom. Tudom, hogy kínos halált halnék az oldalán és lelkem örök kárhozatra jutna.

*

Maistre Jaques Verona városában élte le életét, mint egyetemi hites könyvmásoló. Hosszú és Istennek tetsző életet élt. Jámbornak és nagytudományúnak ismerték. De főként azt csodálták benne, hogy derűs szívvel tud ellenállni a Sátán két legigézőbb maszkjának: a lánynak és a bornak.

Rózsaszínű öregséget ért, mert nem élt nyugtalan, szenvedőn, mint a szerelmeseik.

Nem mondta meg senkinek, de az asszonyokról ugyanaz a véleménye volt, mint minden férfinak: az, hogy aljasok. E tekintetben a többi férfitől csak két dologban különbözött: abban, hogy e tapasztalat birtokában nem próbálkozott kétségbeejtő ezerszer és főleg abban, hogy erre a pompás tapasztalatra véletlenül, hamis okból kiindulva jutott.

Azon a virágvasárnap délután a lány anyja meghalt. Descardec úr épp ott járt, mert az új, fodros kézelőjét akarta elvinni, amit a lánynál rendelt. Mikor látta, hogy a beteg öregasszony haldoklik és a lányát hívogatja, elszaladt Kláráért.

Maistre Jaques természetesen soha nem tudta meg ezt.

Németh Károly.

VASÁRNAP.

*Ma jönni fogsz. Már hozsánnáz a város
S az álmaim, e dalos búcsújárók,
Kék szemed selyem zászlói alatt.*

*Ma ünnep lesz, drága litánia,
Bánat és vágy, bús homlok és ima
Lehajtott fővel köréd állanak.*

*Ma egész nap kitárva áll a lelkem,
S az oltáron a hallgatag kehelyben
Borongva vár a drága áldozat:*

*(... Nem jöttél el. De a kelyhet fogadd:
Benne van és benne vonaglik minden,
A Test, a Vér. És egy csepp fájó könnyem.)*

Mészáros Sándor.